

РЕШЕНИЕ

№ 6025

гр. София, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 08.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1313** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/. Делото е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с постоянен адрес [населено място], [улица], представляван от И. П.-управител, срещу Ревизионен акт № Р-22002219007288-091-001/26.06.20 г., издаден от В. А. В. на длъжност началник на сектор, възложил ревизията и П. П. Б.-Д. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт за поправка № П-22221520126981-003-001 / 28.07.2020 г., в частта, с която не е отменен с Решение № 1944/21.12.2020 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, а е изменен Ревизионния акт № Р-22002219007288-091-001/26.06.2020 г. и е поправен с Ревизионен акт № П-22221520126981-003-001/28.07.2020 г. за поправка на Ревизионен акт, като установения резултат по ЗДДС за м. 03.2018 г. в размер на 50 551,75 лв. ДДС за внасяне е определен на 10 141,48 лв. ДДС за внасяне, ведно със съответните лихви и е потвърден Ревизионния акт № Р-22002219007288-091-001/26.06.2020 г., поправен с Ревизионен акт № П-22221520126981-003-001/28.07.2020 г. за поправка на Ревизионен акт в останалата оспорена част.

С жалбата се иска от съда да постанови отмяната на РА в частта, в която не е отменен с решението, като се твърди, че Ревизионният акт е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон, същият в нарушение на закона не е отменен от решаващия орган по административен ред. Жалбоподателят, [фирма], редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът, ДИРЕКТОРЪТ НА ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО - ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА" - ПРИ ЦУ НА НАП С., редовно призован, се представлява от юрк. Д., която моли съдът да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че не са събрани нови доказателства в хода на ревизията. Моли да ѝ бъдат присъдени разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно призован, не изпраща представител.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата преценка по реда на чл.160, ал.2 ДОПК, от фактическа и правна страна приема следното:

При преценката за допустимостта на оспорването съдът съобрази, че решението на директора на ДОДОП е връчено на дата 23.12.2020 г., а жалбата до съда е от дата 06.01.2021 г., с оглед на което е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, а предвид обхвата на оспорването, жалбата е допустима и по чл.156, ал.2 ДОПК.

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-220022 19007288-020-001/13.11.2019 г., връчена по електронен път на 15.11.2019 г., издадена от В. В. В. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и. д. директор на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма], за установяване на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДЦС/ за данъчните периоди от 01.11.2017 г. до 31.03.2018 г. и от 01.05.2018 г. до 31.10.2018 г. Извършената ревизия е повторна, по реда на чл. 155 ал. 4 от ДОПК и е във връзка, с Решение №1840/31.10.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“-С., отменящо определелите с предходния РА № Р-22221518006331-091-001/26.06.2019 г. /поправен с РАПРА № П-22221519112573-003-001/28.06.2019 г./ задължения за посочените периоди и даващо задължителни указания за извършване на настоящата ревизия.

С Решение № 1/13.02.2020 г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, издадено от П. Г. Г., на длъжност началник отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-80/03.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., правомощията на В. В. В. по решаването на преписката са иззети и са възложени на В. А. В. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

Със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22002219007288-020-001/13.11.2019г., издадена от В. А. В. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., първоначалната ЗВР е изменена, като срокът за завършване на ревизионното производство е продължен до 15.04.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22002219007288-092-001/14.05.2020 г., връчен на 14.05.2020 г. Срещу ревизионния доклад не е направено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключила с РА № Р-22002219007288-091-001/26.06.2020 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията и П. П. Б. –Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. -ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 26.06.2020 г.

Поради допуснатата очевидна фактическа грешка е издаден Ревизионен акт № П-22221520126981-003-001/28.07.2020 г. за поправка на Ревизионен акт, връчен на 28.07.2020 г. С последния е променена Таблица 1 за м. 05.2018 г. на ред 6, колона 9. Добавена е сумата 47,85 лв., тъй като от м. 04.2018 г. започнала процедура по

приспадане с данък в посочения размер, която не влиза в ревизирия период. Срещу акта за поправка на РА е подадена жалба с вх. № 53-06-6665/05.08.2020 г. по описа на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1098# 1/12.08.2020 г. по описа на дирекция ОДОП С.. В жалбата нови мотиви не са изложени.

Жалбоподателят извършвал дейност по стопанисване на питейно заведение „Акаунт, бар и дюнор" с площ от 120 кв. м., находящо се в [населено място]. [улица]. Обектът бил нает съгласно договор от 28.02.2017 г., сключен с [фирма] с ЕИК[ЕИК] за срок от 10 години. [фирма] притежава Удостоверение № 44079/11.09.2017 г. за регистрация на обект за обществено хранене, издадено от МЗХГ, ОДБХ, [населено място].

Органите по приходите са връчили на ревизираното дружество искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх. № Р-22002219007288-040-001 /04.03.2020 г., изх. № Р-22002219007288-040-002/07.04.2020 г. и изх. № Р-22002219007288-040-003/07.04.2020 г., с които са изисквали конкретни документи, справки и информация. В отговор такива са представени с придружителни писма.

Представени са писмени обяснения и доказателства за това, че във връзка с образувано ДП №25/2019 г. по описа на СО СПИ, прокурорска преписка 1715/2018 г. по описа на специализираната прокуратура всички документи, данни, носители на информация и др. са иззети от дружеството с протокол от 25.07.2019 г. На 09.12.2019 г. е подадена молба от И. П. за връщане на иззетите документи и конфигурации, по която е издадено Постановление от 13.12.2019 г. за отказ за връщане на веществените доказателства. Поради това констатациите и изводите на органите по приходите в настоящото производство са формирани въз основа на ангажираните при предходната ревизия документи и счетоводни записвания. С Протокол от 15.04.2020 г. е документирана невъзможност на органите по приходите да извършат посещение на адрес /предвид противоепидемични мерки в страната/ в Специализираната прокуратура за преглед и съпоставка на всички иззети документи.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на процесните доставчици. На основание чл. 47 от ДОПК са отправени искания за извършване на действия от други контролни органи.

С протокол № Р-22002219007288-П.-001/ 31.01.2020 г. са присъединени доказателствата, събрани в хода на предходното производство, приключило с издаване на РА № Р-22221518006331-091-001/26.06.2019 г.

Във връзка с представения в предходното производство Протокол за брак на материални запаси към 31.03.2018 г. за бракувани СМЗ на стойност 202 051,35 лв., изготвен от комисия в състав: И. П. - управител и С. Т. - салонен управител, ревизиращите органи са предприели процесуални действия за допълнително събиране на доказателства. С ИПДПОЗЛ №Р-22002219007288-040-002/07.04.2020 г. от ревизираното дружество са изискани документи и обяснения за закупените и продадени стоки /храни и напитки/, в т. ч. аналитично сметка от гр. 30 към м. 03.2018 г. за стоките с изтекъл срок на годност, включени в протокол за брак, като информацията е поискана да бъде представена по вид, количество, стойност, дата на закупуване на стоките, номер на документ с който са закупени и кога са изписвани при влагането им. В отговор е постъпило писмено обяснение, съгласно което всички документи могат да бъдат намерени при следовател М. И. и следовател Зл. С. при СО-СП. Изрично е декларирано, че въпросните стоки са бракувани поради

унищожаването им от пожар, а не поради изтичане срока им на годност.

Отправено е запитване до [фирма] с ЕИК[ЕИК], като за резултатите от проверката е съставен Протокол № 29002920040908-141-001/01.04.2020 г. В него е посочено, че има регистрирано събитие № 397775, във връзка с подаден сигнал за горящ покрив на [улица]. Пристигналият на място екип е изключил и обезопасил сградата, като захранването е било прекъснато от 17:26 до 19:26 ч.

Отправено е запитване до 7 РУ на СДВР. [населено място] на което е отговорено, че във връзка с възникналия пожар на 29.03.2018 г. е образувано досъдебно производство.

Изпратено е запитване до Главна дирекция „Пожарна, безопасност и защита на населението“, по което е получен отговор с вх. №36-031/27.02.2020 г. В същия е посочено, че е регистрирано такова събитие, а като предполагаема причина за пожара се счита възпламеняването на дървената покривна конструкция при неустановени обстоятелства. При пожара са унищожени: покривна конструкция - 1 000 кв. м., опушени стени - 200 кв. м. и дограма -50 кв. м.

Изпратено е запитване до „Българска агенция по безопасност на храните“, [населено място], на което е получен отговор с вх. №36-03-1 #4/23.04.2020 г., съгласно който в периода от 01.11.2017 г. до 31.03.2018 г. в обекта не са извършвани проверки. От органите на ОДБХ С.-град е изготвен констативен протокол № 27528/10.04.2018 г., с който е установено, че поради възникнал пожар в блока, на входа на кухненския блок има ронеща се мазилка. По тавана липсва част от окачения таван /над хладилните витрини/, а за отстраняване на несъответствията по материалната база е изготвено и връчено предписание от същата дата. С констативен протокол № 29575/16.05.2018 г. е извършена проверка по повод цитираното предписание, при която е установено, че същото е изпълнено. Посочено е още, че ОДБХ С. град не е участвал в процедури по бракуване на стоки и не е издавала заповеди за преустановяване на дейността на [фирма].

Извършена е справка в информационния масив на НАП по отношение отчитането на продажби в търговския обект чрез ФУ за периода около възникване на пожара. Констатирано е какви обороти са отчетени в трите притежавани от дружеството фискални устройства.

Органите по приходите са приели, че в действителност в сградата на [улица] възникналият пожар е обхванал покривното пространство и са задимени етаж 5 и етаж 6 на самата сграда. Дружеството, обаче, стопанисва търговски обект, намиращ се на етаж 1 /партер/ в посочената сграда. Същото е представило снимков материал на възникналия пожар, от който се вижда, че пожарът е обхванал единствено покривното пространство, а не цялата сграда. Органите по приходите са приели, че възникналите частични нарушения като „ронеща се мазилка и липса на част от окачения таван над хладилните витрини“ не биха могли да увредят хранителните продукти до степен - негодни за употреба, т. е. няма събитие, в резултат на което процесите стоки да са погинали или увредени до състояние на неизползваемост, поради което в случая не е налице хипотезата на чл. 80, ал. 2, т. 1 от ЗДДС. В РА е отразено, и че няма доказателства за бракуване на стоки поради изтичане на срока на годност по смисъла на чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС.

Формирано е заключение, че не са налице изключенията, предвидени в чл. 80, ал. 2 от ЗДДС, поради което за бракуваните стоки следва да се начисли ДДС на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС. Предвид горното, на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС за

бракуваните през м. 03.2018 г. стоки е начислен ДДС в размер на 40 410,27 лв. /отчетен брак в размер на 202 051,35 лв. x 20 % = 40 410,27 лв./.

Констатирано е също, че [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури на [фирма] /м. 07.2018 г., м. 08.2018 г. и м. 09.2018 г./, [фирма] /м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 02.2018 г., м. 03.2018 г., м. 05.2018 г. и м. 06.2018 г./, [фирма] /м. 11.2017 г./ и [фирма] /м. 09.2018г. и м. 10.2018 г./.

Предвид указанията на директора на дирекция ОДОП С. за събиране на допълнителни доказателства, на същите са извършени насрещни проверки, за резултатите от които са съставени протоколи с номера и дати, конкретно цитирани в РД.

На [фирма] е било връчено искане по електронен път, по което доказателства не са представени. В хода на предходното производство от дружеството са представени включените в дневника за продажби фактури с получател [фирма], оборотна ведомост и хронологичен регистър на сметка 3 04, 411 и 702.

На [фирма] и [фирма] са били връчени искания по реда на чл. 32 от ДОПК, като в отговор същите не са представили документи. В предходното производство също не са ангажирани такива.

От страна на [фирма] по доставките от [фирма], [фирма] и [фирма] са представени фактури и касови бонове, а впоследствие с възражението срещу ревизионния доклад и приемо-предавателни протоколи. Установено е, че касовите бележки към фактурите на [фирма] и [фирма] са издадени от регистрирани в НАП фискални устройства, а тези към фактурите на [фирма] - от нерегистрирано.

След проверка в информационния масив на НАП органите по приходите са посочили, че [фирма] е отразило в дневника си за продажби проверяваните фактури, с изключение на тези с № 23/27.07.2018 г., № 25/30.07.2018 г. и № 26/31.07.2018г. [фирма] е декларирало издадените фактури към ревизираното дружество, а [фирма] не е декларирало издадени на [фирма] фактури в дневника за продажби. За м. 11.2017 г. и след това [фирма] е подавало нулеви справки-декларации по ЗДЦС. Подало е и ГДЦ по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ с деклариран нулев резултат. За периода на доставките в [фирма] е имало назначено на трудов договор едно лице на длъжност „юрисконсулт“, а в [фирма] и [фирма] не е имало назначен по трудови договори персонал.

При преглед на всички налични счетоводни справки и документи в досиетата на тримата доставчици е установено, че няма отразени активи по счетоводни сметки от гр. 20, потвърждаващо се и от справка в Агенция по вписванията. Няма данни за притежавани или наети от доставчиците търговски обекти или складови площи, техника и др.

Според ревизиращите органи, не се установило откъде стоките, предмет по спорните фактури, са закупени и кои са предходните доставчици. От данните в дневниците за покупки също не могло да се установи какви точно стоки са придобити. На следващо място, не се доказало по какъв начин е осъществено транспортирането на въпросните стоки, откъде са натоварени, кога и от кои лица, предвид липсата на персонал при доставчиците. Не е ясно къде са съхранявани стоките преди продажбата им на жалбоподателя, защото и в двете ревизионни производства не са представени годни обяснения и доказателства как страните - доставчик и получател са осъществили контакт при сключването на сделките, начина на водене на преговорите, последващото поведение на страните по повод изпълнението на сделките /проверка на качество и количество, имайки предвид характера на стоките, в случая хранителни

продукти и напитки/, които преценени в тяхната съвкупност, обосноват извод, че изразената външно воля за сделка е само привидна. Също така, в представените приемо-предавателни протоколи липсвала конкретизация на мястото на приемо-предаването на стоките, не са посочени транспортните средства, на които са били натоварени, с оглед превоза им до обекта на получателя, имайки предвид, че и при двете страни не са притежавали транспортни средства, липсват и данни, идентифициращи лицата, които са ги подписали. Според органите по приходите, наличието при ревизирувания субект на стоки и тяхната последваща реализация не било достатъчно доказателство за установяване реалното доставяне на стоките именно от цитираните доставчици. Наличността на определена стока при ревизирувания субект и евентуално последващата ѝ реализация не установявала, че последната е именно в резултат на доставка по процесите осчетоводени фактури.

От [фирма] в отговор на връчено искане /по реда на чл. 32 от ДОПКУ не са представени документи. В хода на предходното производство дружеството е представило: копия на 4 фактури от м. 09 и м. 10.2018 г.: Договор от 18.06.2018 г. между [фирма] и [фирма], с който последното приема в съответствие с предоставените от Възложителя работни проекти да извърши СМР на обект: [населено място]. [улица]: Протокол - акт образец 1 от 03.10.2018 г. за изпълнени видове СМР: Приемо-предавателни протоколи от 18.09.2018 г. и 24.09.2018г. за доставка на обзавеждане за бар: Банково извлечение от А. за преведени суми към [фирма] на 01.11.2018 г. в размер на 220 000.00 лв.: Оборотна ведомост: хронологичен регистър на сметки 411 и 703 за м. 10.2018 г. и м. 11.2018 г.; Справка за актуално състояние на действащи трудови договор към 03.10.2018 г. и Споразумение от 17.12.2018 г., съгласно което [фирма] дължи на [фирма] сумата от 621 200.00 лв., представляваща стойността на издадените от [фирма] фактури за доставката на обзавеждането за бар и за извършени СМР.

След проверка в информационната система на НАП било установено, че за периода на доставките в [фирма] е имало назначени на трудов договор 14 лица на длъжност общ работник. В дневника за продажби дружеството е отразило фактурите, издадени на [фирма].

От ревизираното дружество по доставките на [фирма] са представени документи, аналогични на описаните по-горе.

Органите по приходите са посочили, че съгласно наличните счетоводни справки и документи на [фирма], по сметки от гр. 20 няма отразени активи. Също така, по данните от Агенция по вписванията дружеството не притежава наети търговски обекти, складови площи, техника и др. Не са представени доказателства как двете страни са осъществили връзка, каква кореспонденция е водена между тях и пр. Не са ангажирани и документи как е организирано транспортирането на стоките и материалите. Не се установява кои лица са извършили строително ремонтните дейности на обекта, имайки предвид, че за осъществяването им е необходима квалификация на служителите, по отношение изготвянето и осъществяването на работните проекти, съгласно т. 1.1. от договора от 18.06.2018 г. В [фирма] назначените лица са единствено на длъжност „общ работник“. Липсват данни и за наети подизпълнители. Също така, няма конкретика за част от материалите за изработката на „бар и дървени стени със светещи орнаменти“ какъв точно вид са. Не ставало ясно

още как е определено възнаграждението по доставките, доколкото в сключения договор същото не е изрично определено.

Жалбоподателят възразил срещу ревизионния акт по административен ред, като счел, че РА е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита също, че актът е нищожен, тъй като не е издаден от органа, възложил първоначалната ревизия, а от друг орган. Сочи в жалбата пред РО, че направените изводи са неверни и неотнормирани към правото на данъчен кредит. Конкретно по доставките на [фирма] твърди, че са представени всички документи - договор, приемо-предавателни протоколи, платежни нареждания и счетоводни документи, като е установено, че доставчикът разполага с кадрова обезпеченост - назначени 14 работници. По останалите доставки също са представени доказателства, като получените стоки и услуги са вложени в търговската дейност. Счита, че изискванията на ЗДДС са спазени. Позицията се на практика на СЕС.

Оспорва също начисления ДДС за брак на стоки като твърди, че не е изследвано кога стоките са закупени и дали за покупката е ползван данъчен кредит и в какъв конкретно размер. Изрично посочва, че става въпрос за хранителни стоки с изтекъл срок на годност, при които случаи данък не се начислява. Пояснява, че възникналият пожар е увредил стопанисваното от него заведение, поради стичането на използваните при гасенето течности и препарати към сутеренния етаж. С вх. №23-22-1098#8/03.12.2020 г. допълнително представя: снимков материал за пожара, фактури на доставчиците, придружени с касови бонове и приемо-предавателни протоколи, два договора, инвойс-фактура 18000021 и др. С вх. №23-22-1098#9/09.12.2020 г. представя: 28 фактури на предходни доставчици на [фирма] и СД по ЗДДС за м. 09.2018 г. на [фирма] с ЕИК[ЕИК], заедно с дневник за покупки и за продажби. С вх, №23-22-1098# 10/14.12.2020 г. представя: договор за свободно складиране и логистично обслужване, 10 пътни листа от м. 07 и м. 08.2018 г. във връзка с доставките на [фирма] и ЧМР от 04.09.2018 г.

Предвид така изложената фактическа обстановка е направен извод, че по фактурите на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не се доказва реално извършена доставка, по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Въз основа на това с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури на посочените доставчици, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС.

Предвид установената от РЕ фактическа обстановка и изразените от участниците в производството становища, решаващият орган счел жалбата за частично основателна, поради което: отменил Ревизионен акт № Р-22002219007288-091-001/26.06.2020 г., поправен с Ревизионен акт №П-22221520126981-003-001/28.07.2020 г. за поправка на Ревизионен акт, издадени от В. А. В. - орган, възложил ревизията и П. П. Б. - Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, в оспорената част, с която са определени резултатите по ЗДДС за данъчни периоди м. 07. м. 08. м. 09 и м. 10.2018 г., изменил Ревизионен акт №Р-22002219007288-091-001/26.06.2020 г., поправен с Ревизионен акт

№П-22221520126981-003-001/28.07.2020 г. за поправка на Ревизионен акт, като установения резултат по ЗДДС за м. 03.2018 г. в размер на 50 551,75 лв. ДДС за внасяне, определил на 10 141,48 лв. ДДС за внасяне, ведно със съответните лихви и потвърдил Ревизионен акт №Р-22002219007288-091-001/26.06.2020 г., поправен с Ревизионен акт №П-22221520126981-003-001/28.07.2020 г. за поправка на Ревизионен акт в останалата оспорена част.

Във връзка с гореизложеното съдът намира възражението на жалбоподателя за нищожност на РА за неоснователно. Установява се, че ревизията е възложена от органа, възложил и предходната ревизия и издал предходния РА - В. В. В. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. В. В. е преназначена на друга длъжност, непозволяваща изпълнението на функциите по заеманата от нея до този момент длъжност и с Решение № 1/13.02.2020 г., издадено от П. Г. Г., на длъжност началник отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-80/03.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., правомощията на В. В. В. по решаването на преписката са иззети и са възложени на В. А. В. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., а В. А. В. е издала процесния РА в качеството си на орган, възложил ревизията и разполага с компетентност за това.

По възраженията свързани с начисления ДДС за бракувани стоки:

Нормата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС /в редакцията за 2018 г./, предвижда че регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независимата икономическа дейност е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. По силата на чл. 80, ал. 2 от ЗДДС /в редакцията за 2018 г./, корекции по чл. 79 не се извършват в случаите изрично предвидени в на т. 1-6 разпоредбите на цитираната разпоредба.

Доказа се, че [фирма] е извършило бракуване на стоки към 31.03.2018 г. на обща стойност 202 051,35 лв. по видове и бройки, посочени в протокола за брак. Причина за бракуването в представените писмени обяснения по връчени искания: № Р-22002219007288-040-001/04.03.2020 г. и № Р-22002219007288-040-002/07.04.2020 г. е непреодолима сила /пожар/, вследствие на което почти всичко е унищожено, а в обясненията е посочено, че причина за бракуването не е изтичане на срока на годност на стоките.

Установява се от събраните по делото доказателства, кога е възникнал пожара, датата и часа на изключване на захранването в сградата. Установено е възпламеняване на дървената покривна конструкция при неустановени обстоятелства, но не се доказва пожарът да е причинен, поради неполагане на дължимата грижа от жалбоподателя и като такъв следва да се определи като непредвидимо и непредотвратимо събитие от гледна точка на понятието за „непреодолима сила“. Във връзка с последиците от пожара от органите на ОДБХ С. град е изготвен протокол №27528/10.04.2018 г. с който е констатирано, че към тази дата във връзка с възникнал пожар в сградата, на

входа на кухненския блок има ронеща се мазилка, по тавана липсва част от окачения таван /над хладилните витрини/, а за отстраняване на несъответствията по материалната база е изготвено и връчено предписание за отстраняване на щетите.

Безспорно се доказва, че е налице ронеща се мазилка и липса на част от окачения таван над хладилните витрини, съгласно констативния протокол № 27528/10.04.2018 г. на ОБДХ С.. Същото се установява и от представения с допълнението към жалбата снимков материал на помещенията, от които са видни още висящи ламперии, кабели и други части от тавана, както и настъпили увреждания по подовата част. Жалбоподателят пояснява, че стоките, които са били бракувани, са повредени от стичащите се по вътрешната част на сградата течности, използвани при гасенето на пожара. Тези пояснения се подкрепят от вида на състоянието на помещенията в стопанисвания от жалбоподателя обект, отразен в представения снимков материал, в тази връзка има достатъчно данни и доказателства, въз основа на които да се приеме, че при мероприятиято по гасене на пожара на покрива и последните два етажа, използваните за целта течности са се стекли по въздуховодите и комините и така са стигнали до партерния етаж, който е бил наводнен, в резултат на което са увредени намиращите се в помещенията стоки на [фирма]. В резултат на това стоките са бракувани, а затова са представени съответните документи.

В тази връзка съдът също счита, че е налице хипотезата на чл. 80, ал. 2, т. 1 от ЗДДС, съгласно която корекции по чл. 79 не се извършват в случаите на унищожаване, липса или брак, причинени от непреодолима сила, както и в случаите на унищожаване на акцизни стоки под административен контрол по реда на ЗАДС. Унищожаването и респективно бракуването на процесите стоки е причинено от непреодолима сила - възникналия пожар. Следователно, не е налице основание за корекция по реда на чл. 79 от ЗДДС и начисляване на ДДС за бракуваните стоки, съответно жалбата срещу РА в тази оспорена част е основателна.

По непризнатото право на данъчен кредит:

Чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС гласи, че данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. Горното налага извод, че доставката следва да бъде реално извършена, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната.

Трайната практика на СЕС също изисква поначало да е осъществена действителна облагаема доставка и да е издадена фактура за нея, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя. Практиката на СЕС /т. 30 от решение по дело С-642/11/ в това отношение е: „Вярно е наистина, че в съответствие с членове 167 и 63 от Директива 2006/112 правото на приспадане на начислен ДДС по принцип е свързано с действителното извършване на облагаема сделка /вж. Решение А. jorge, С536/03, -точки 24 и 25/ и упражняването на това право не обхваща ДДС, който се дължи по силата на член 203 от същата директива само защото е начислен във фактурата / по-специално Решение по дело Сешиз, С-342/87, точки 13 и 19 и Решение по дело , С-35/05. т. 23/“, а също и решения по дело

С-642/11 [фирма] - т. 30 и дело С-643/11 [фирма] - т. 34. Задължителна материално-правна предпоставка за възникване правото на данъчен кредит е наличието на действителна облагаема доставка на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице, посочено като доставчик във фактурата към лицето, посочено в данъчния документ като получател на доставката.

За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и прехвърлянето на резултата от получателя по доставката. Предмет на доказване при изследване реалността на доставка на стока, са фактическата възможност на доставчика да достави стоки от съответния вид и в необходимото количество, обстоятелствата, свързани с прехвърлянето правото на собственост върху вещите, съхранението, превозът и предаването им на получателя по фактурата.

В настоящия случай, предмет на доставка по фактурите на [фирма], [фирма] и [фирма], както и по част от фактурите на [фирма] са стоки: спиртни напитки и вина, риба и рибни продукти, кайма, бекон, олио, масло, кашкавал, ориз и др., охладени и замразени меса от свинско, пилешко, телешко и агнешко месо, зеленчуци /домати, краставици, тиквички, картофи, зеле, чушки, гъби, лук, моркови, копър, магданоз и др./, плодове /лимони, портокали, грейпфрут, авокадо и др./ и оборудване за бар и салон.

При извършване на ревизията доставчиците не са представили доказателства за произход и притежаване на стоките, предмет на доставка по спорните фактури с оглед обосноваване на възможността за прехвърляне на фактическата разпоредителна власт върху тях на жалбоподателя. Това е така, включително и поради обстоятелството, че жалбоподателят, в качеството на получател по доставките, няма възможност да контролира поведението на доставчиците си при извършените им насрещни проверки, съответно не следва да понася последиците от неизпълнението на задълженията им за представяне на поисканите им документи и писмени обяснения.

Във връзка с оспорването на установените с ревизионния акт задължения жалбоподателят е представил допълнителни доказателства. Към жалбата както срещу настоящия РА, така и срещу предходния, са приложени справки за стоков поток на фактурираните от [фирма] стоки за м. 07.2018 г. и м.08.2018 г., голяма част от изброените в справката фактури на предходни доставчици и разпечатка от дневника за покупки на дружеството. Съгласно данните в ИС на НАП, [фирма] е декларирало включените в справката за стоковия поток и в дневниците за покупки фактури, издадени от дружества, които не са определени като рискови, в т.ч. [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и т.н. Тези обстоятелства са констатирани още в предходното производство по обжалване на ревизионния акт, но не са били проверени и взети предвид от органите по приходите в производството по издаване на настоящия ревизионен акт. Към жалбата в настоящото производство са представени 28 фактури за покупка на стоки от [фирма], издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и др. Съдът констатира, че въпросните фактури са отразени в дневниците за

покупки на [фирма] със същите номера, дати и стойности. Същите документиращат покупка на стоки, аналогични на продадените на [фирма] с процесите фактури. В дневниците за покупки на [фирма] за м. 07, 08 и 09.2018 г. са включени и други фактури, издадени от тези доставчици, както и такива от други доставчици с предмет „стоки“. От горното следва, че [фирма] е разполагало със стоки, които да достави на [фирма].

В допълнение към това жалбоподателят ангажира договор за свободно складиране и логистично обслужване между [фирма], ЕИК[ЕИК] /изпълнител/, [населено място], [улица] [фирма] /възложител/ от 01.02.2018 г., с който изпълнителят приема да извършва свободно складиране, манипулиране и допълнителни логистични услуги за стоки, които са собственост на възложителя или са под негово законно разпореждане. Представени са и 10 пътни листове за превоз на стоките - храни от обекта на [фирма] до този на жалбоподателя в [населено място], [улица], с отразени в тях рег. номера на превозни средства, за които в информационната система на НАП са налице данни за собствеността им. По доставките на [фирма] още в хода на първото производство от това дружество са представени фактури, касови бонове, издадени от регистрирано ФУ и приемо-предавателни протоколи, както и счетоводни регистри: оборотна ведомост и хронологичен регистър на сметка 304, 411 и 702, налице са и данни за осчетоводяване на предмета на доставка от издателя на фактурите [фирма].

Предвид изложеното се налага изводът, че в търговските си отношения с жалбоподателя [фирма] е действал в качеството на дистрибутор на хранителни стоки и напитки, закупувани от дружества, реално извършващи търговска дейност с такъв вид стоки. За обезпечаване на тази дейност е ползвало складови и логистични услуги от трети лица. В тази връзка не се установява и конкретно недобросъвестно поведение на самия жалбоподател по повод доставките по фактурите на това дружество, което да представлява основание за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит по тях.

Предвид така установеното, не може да бъде потвърден изводът на органите по приходите за липса на реално извършени доставки на стоки по фактурите на [фирма] и правилно жалбата в тази оспорена част на РА е приета от РО за основателна.

По отношение на фактурираните от [фирма] доставки на стоки /храни/ в производството по административно обжалване на предходния РА са представени /неизчерпателно, предвид значителните количества на покупките/ фактури за покупка на хранителни стоки от процесите видове, издадени от [фирма] и [фирма]. Налице са данни за предходни доставки на стоки, съответстващи най-общо на предмета на доставките по спорните фактури. Същите са били известни на органите по приходите, но при извършване на ревизията не са предприети никакви действия във връзка с уточняване на предмета им и възможността тези доставки да са използвани за извършване на фактурираните към самия жалбоподател доставки на хранителни стоки и напитки. В тази връзка в РД се съдържат единствено констатации за декларираните от [фирма] покупки от двама доставчика, които се приети за рискови, в предходни периоди, спрямо тези на издаване на фактурите периоди, чийто предмет не може да бъде уточнен единствено въз

основа на данните в отчетните регистри на дружествата.

В настоящата ревизия [фирма] и [фирма] са били уведомени да представят документи по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор такива те не са представени. В предходното производство за установяване на реалното изпълнение на тези доставки от ревизирувания субект са ангажирани: фактури, фискални бонове и приемо-предавателни протоколи, приложени и към жалбата срещу ревизионния акт. По отношение на ангажираните приемо-предавателни протоколи органите по приходите основателно са изтъкнали, че не съдържат никаква информация за лицата, които са ги подписали, мястото на съставяне, респективно приемо-предаване на стоките, данни за транспортните средства, използвани за извършване на доставките. Така ангажираните документи не представляват надлежни доказателства за извършена индивидуализация на стоките, предмет на доставка по процесните фактури. При ревизията не са събрани и доказателства, че двете дружества са притежавали ресурса да изпълнят фактурираните доставки, в т.ч., че са притежавали стоки от вида и количествата на процесните, както и че са разполагали с възможности за складирането и транспортирането им до обекта на жалбоподателя, доколкото последният също няма данни да е разполагал със собствени транспортни средства или да е извършвал разходи във връзка с транспортирането на процесните стоки. Не се доказва, че доставчиците са разполагали със стоката, за продажбата на която са издали процесните фактури. Същите не са представили фактури на предходни доставчици или други документи за придобиване. От наличните данни в дневниците за покупки не може да се потвърди, че стоките са придобити именно по фактурите, включени в тези дневници. От наличните записи не се установява конкретният предмет на доставката и не се доказва, че са закупени именно процесните меса, плодове, спиртни напитки, вина и др. [фирма] подава нулеви СД по ЗДДС.

Предвид изложеното становището на съда съвпада с възприетото от решаващия орган, че не се доказват основни предпоставки установяващи и потвърждаващи реалността на доставките на [фирма] и [фирма]. Предвид предмета по фактурите /стоки/, въпросът за придобиването, съхраняването и транспортирането на стоките е от основно значение за установяване реалността на доставките. В случая не се доказва, че доставчиците са разполагали със съответните стоки и са извършвали или организирали съхранението и превоза на същите.

Няма доказателства и за това кой е осъществил товаро-разтоварните дейности, предвид огромния обем фактурирана стока. Доставчиците не разполагат с назначен персонал на трудов и граждански договор.

Относно [фирма] следва да се посочи още, че същото за 2017 г. не е подало ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, за годината на издаване на процесните фактури не е декларирало извършвана дейност, а за периодите от 2011 г. до 2016 г. е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с нулеви стойности.

Всичко това обосновава законосъобразността на извода за липса на доставка по спорните фактури между [фирма] и „В. и жалбоподателя. Дружествата нямат ресурса да извършат фактурираните доставки. Доколкото [фирма] иска да ползва данъчен кредит по фактури от определен доставчик, то следва

да се докаже, че доставките са извършени именно от така посочения доставчик. Правото на данъчен кредит възниква по конкретна доставка, с конкретни страни, съответно получател и доставчик и наличието на предпоставките за признаване правото на данъчен кредит, включително реалното осъществяване на доставките, се преценява именно по отношение на тези страни. Поради това, че издателите на фактурите не са доставчици на спорните стоки, липсват основания за начисляването на ДДС, респективно за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по тях. От своя страна, упражняването на данъчен кредит с фактура, по която не е осъществена реална доставка от лицето, издало фактурата предполага, че получателят е знаел, че упражнява неправомерно данъчен кредит.

[фирма] е издало на жалбоподателя фактури №4/10.09.2018 г. и № 9/03.10.2018 г. за доставки на услуги СМР. Другите две спорни фактури № 6/18.09.2018 г. и № 7/24.09.2018 г., издадени от това дружество, са за доставка на стоки - оборудване за бар и салон.

За да бъде една услуга фактически осъществена, същото изисква полагане на личен труд от физически лица и използване на съответните технически средства, както и в повечето случаи влагане на материали. Предвид това, преценката за реалността на доставката следва да се базира основно върху ресурсната обезпеченост на изпълнителя.

От извадка от информационната система на НАП става ясно, че в периодите на издаване на фактурите - м. 09.2018 г. и м. 10.2018 г., в [фирма] е имало назначени 14 лица на трудов договор на длъжност общ работник.

Представени са 2 протокола обр. 19 от 10.09.2018 г. и 03.10.2018 г. за монтаж на въздуховоди за аспирация, монтаж на турбини за въздух, монтаж на декинг и на метална конструкция /260 кв. м./ и транспорт на същите. Цената включва както доставката на отделните елементи, така и монтажа им.

Към фактурите за доставка на стоки са приложени два приемо-предавателни протокола от 18.09.2018 г. и 24.09.2018 г.

В хода на предходното производство е представена фактура №1/07.09.2018г., издадена на [фирма] от предходен доставчик [фирма] във връзка с произхода на стоката. От своя страна, [фирма] е придобило стоките чрез В. от В. С. с УШОВ257456575.

Както е посочено в решението на директора на дирекция ОДОП по предходното производство, [фирма] е декларирало ВОД към В. I. , а не В. от него.

Понастоящем, с допълнението към жалбата [фирма] представя инвойс №[ЕГН]/04.09.2018 г., издаден от В. I. с VINGB257456575 на [фирма] и приемо-предавателен протокол между страните. Представя също приемо-предавателен протокол от 07.09.2018 г. между [фирма] и [фирма] по фактурата между същите. Установява се, че стоките, доставени от В. I. са същите, доставени на [фирма] и съответно на [фирма].

Представен е още транспортен документ ЧМР от 04.09.2018 г. с изпращач В. I. с VINGB257456575 и получател [фирма] за стоки с тегло 21 360 кг. ЧМР съдържа подписи и печати на изпращач, получател и превозвач - Г. Т., Б., с автомобил № ACCL434/CB06346.

Представени са също СД по ЗДДС и дневници за покупки и продажби на

[фирма] за м. 09.2018 г., в които е деклариран и отразен В. от В. I. с VINGB2574565755 на стойност 192 844.84 лв. и ДДС 38 568.97 лв. Предвид така представените отчетни регистри на [фирма] за м. 09.2018 г., инвойс фактура №[ЕИК]/04.09.2018 г. на В. I., приемо-предавателен протокол и ЧМР и е налице грешно деклариране от страна на [фирма] на ВОД към В. I., вместо на В. от същото дружество чрез съставяне и отразяване в отчетните регистри на дружеството на протоколи по чл. 117 от ЗДДС, вместо на самия инвойс. Предвид дерегистрацията по ЗДДС на [фирма] през м. 12.2018 г., корекция не е възможно да бъде направена след датата на така декларираните данни.

Съдът също не споделя извода на органите по приходите, че по процесите фактури за извършени СМР и доставки на стоки от [фирма] не са налице реално осъществени доставки именно от вписаното във фактурите като доставчик дружество. В случая спорът е за изпълнението на доставки на услуги /СМР/, включително и доставка на обзавеждане, на обект, стопанисван от ревизираното дружество, чрез който същото извършва стопанска дейност. По принцип, за установяване реалното извършване на такива доставки се изисква изследване на обстоятелствата по предаване и приемане на стоките, съответно на резултата от услугите и възможността доставчикът да ги извърши. Съвкупната преценка на наличните по преписката доказателства и установените факти и обстоятелства не дават основание да се приеме за обосновано заключението за липса на реално осъществени доставки.

Както от доставчика, така и от ревизираното дружество са представени процесите фактури и двустранно подписани протоколи за приемане на извършените дейности и приемане и предаване на доставеното оборудване, част от което е необходимо за изпълнение на самите СМР /декинг, метални конструкции/. В протоколите са описани видовете, количествата, единичните цени и стойности на извършените строително-ремонтни работи и доставените стоки и материали, които съответстват на стойностите по фактурите. Няма спор и относно обекта, за който се отнасят. Във връзка с дадените указания за допълнително изясняване на обстоятелствата, свързани с процесите доставки, жалбоподателят е представил писмени обяснения, според които във връзка с ремонта на заведението не са били необходими одобрени и заверени проекти, тъй като този ремонт не касае конструктивната част на обекта. Посочил е, че всички стоки, оборудване и други са доставяни и монтирани директно в обекта в заведението от доставчика с негов транспорт и персонал. В тази връзка следва да се посочи, че действително при осъществяване на договорните си отношения във връзка с получаването на процесните стоки жалбоподателят не е положил максимално дължимата грижа за обезпечаване на конкретни данни и доказателства за използваните за доставките транспортни средства, осигуряването на спецификации или други съпътстващи доставените стоки документи, осигуряване конкретното идентифициране на лицата, извършили ремонтните дейности на обекта.

От друга страна, е предприел действия съобразно разпределената му от разпоредбите на закона тежест за доказване на благоприятни за него обстоятелства, осъществил е контакт с доставчика си и в резултат на това ангажира като доказателства документи, свързани с установяване на

наличието на процесните стоки при доставчика. За жалбоподателя не е установено да има отношения на свързаност или други специфични отношения с [фирма], следва да се приеме, че не е в неговите възможности да контролира и да изисква от доставчика си безспорно потвърждаване и удостоверяване на произхода на доставените стоки и материали. Освен това е установено, че към периода на извършване на услугите доставчикът е разполагал с назначени по трудов договор строителни работници-14 лица на длъжност общ работник. Естеството на извършените работи не изисква специфична квалификация или използване на специална строителна техника и механизация. От дневниците му за продажби се установява, че за м. 09.2018 г. е фактурирал доставки само към жалбоподателя и още едно дружество, а съгласно дневника за покупки за периода от сключване на договора с жалбоподателя до м. 09.2018 г. е получател по две доставки от едно дружество, което не е отразено като рисково в ИС на НАП и по фактурата на [фирма].

Фактурите са намерили отражение в счетоводната отчетност на доставчика и начисленият по тях ДДС е включен в декларирания резултат с подадените СД за съответните периоди, което е установено още в предходното ревизионно производство.

Установено е и частично плащане на доставките по банков път. В тази връзка следва да се посочи, че доколкото има вероятност цената по тях да не е пазарна, това не е елемент от фактическия състав на възникването на правото на приспадане на данъчен кредит съгласно разпоредбите на ЗДДС. Обстоятелството, че доставчикът не е представил всички изискани доказателства по връчените искания не би могло да бъде контролирано от получателя по доставките, нито пък да бъде отнапред гарантирано, че същият ще изпълни надлежно задълженията си, и при поискване ще се отзове и представи исканията от администрацията документи. Несъмнено е при това положение, че ако възникването на правото на данъчен кредит се обвърже с поведението на доставчик, получателят би бил поставен в неравностойна позиция, доколкото той не е разполагал със сигурност по отношение на това, дали, въпреки стриктното спазване на своите задължения, ще има право да приспадне платения на доставчик данъчен кредит, тъй като правото на приспадане, ще се окаже зависимо освен от материалните изисквания на закона, но и от оценката на приходните органи за това, дали доставчиците са изпълнили своите задължения за представяне на искани документи и обяснения, каквито условия не са въведени със сега действащия ЗДДС. Не е оспорено съществуването на резултата от фактурираните доставки на стоки и услуги от [фирма], а спорът е по отношение на субекта, изпълнил доставките. При твърдение за различен от издателя на фактурите доставчик, отказът за признаване на право на приспадане на данъчен кредит би бил обоснован, само когато въз основа на обективни данни може да се заключи, че спорната доставка е част от данъчна измама, както и съществуването на знание за това обстоятелство у получател по доставката. Съгласно решение на СЕС по дело С-18/2013 М. П., при доказано осъществяване на доставката, съмненията относно извършването ѝ от конкретния доставчик, основани на липсата на нужните активи, достатъчен брой заети лица или начина на счетоводно

отразяване, могат да обосноват отказ да се признае правото на приспадане, ако тези обстоятелства сочат данъчна измама и въз основа на обективни данни се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава данъчното си предимство, е част от данъчна измама. По преписката липсват доказателства, че на жалбоподателя е било известно евентуално извършването на данъчна измама между прекия доставчик и предходните такива.

Видно, че са налице преки доказателства, които удостоверяват характера на възложените доставки на стоки услуги на [фирма] и приемането на резултата от извършеното. Известен е обектът, на който е извършен ремонтът и тяхната стойност е определена с подписани между страните приемо-предавателни протоколи и актове обр. 19. Доставчикът е разполагали с работници, които да извършат фактурираните строително-ремонтни работи. Предоставил е на жалбоподателя и документи за произход на доставените стоки, които са били известни на органите по приходите въз основа на установеното при административното обжалване на предходния ревизионен акт, но не са конкретно проверени и уточнени обстоятелствата във връзка със съставянето им и изпълнението на доставки по тях. Фактурите са намерили отражение в счетоводството на доставчика и в регистрите по ЗДДС.

Предвид това съдът също намира оспорения РА в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури от [фирма] за необоснован, немотивиран и издаден при неправилна преценка на събраните доказателства. При провеждане на ревизионното производство са нарушени основните принципи за обективност и безпристрастност, като изводите за липса на доставка са извършени при формално и частично обсъждане на доказателствата, ангажирани в хода на производството. В случая представените от жалбоподателя и от доставчиците документи не са анализирани в цялост. Изводите на органите по приходите не са подкрепени от събраните доказателства. Предвид изложеното правилно РО е приел жалбата за основателна в тази част.

Предвид това жалбата е неоснователна изцяло и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

При този изход на спора и своевременно направеното искане от ответника, съдът следва да му присъди разноски на основание чл.161, ал.1 изр.трето ДОПК и според материалния интерес - вр. чл.8, ал.1, т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения – в размер на 1116 лв., предвид материалния интерес.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 вр. чл.161, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с постоянен адрес [населено място], [улица], представляван от И. П.-управител, срещу Ревизионен акт № Р-22002219007288-091-001/26.06.20 г., издаден от В. А. В. на длъжност началник на сектор, възложил ревизията и П. П. Б.-Д. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен

акт за поправка № П- 22221520126981-003-001 / 28.07.2020 г., в частта, в която не е отменен с Решение № 1944/21.12.2020 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, а е изменен Ревизионния акт № Р-22002219007288-091-001/26.06.2020 г. и е поправен с Ревизионен акт № П-22221520126981-003-001/28.07.2020 г. за поправка на Ревизионен акт, като установения резултат по ЗДДС за м. 03.2018 г. в размер на 50 551,75 лв. ДДС за внасяне е определен на 10 141,48 лв. ДДС за внасяне, ведно със съответните лихви и е потвърден Ревизионния акт № Р-22002219007288-091-001/26.06.2020 г., поправен с Ревизионен акт № П-22221520126981-003-001/28.07.2020 г. за поправка на Ревизионен акт в останалата оспорена част.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с постоянен адрес [населено място], [улица], представлявано от И. П.-управител, да заплати на Националната агенция за приходите, Централно управление С. чрез Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", сумата от 1116 (хиляда сто и шестнадесет) лева за разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: